82
2026
4

prosinec | leden | únor | březen

OLDŘICHOVSKÉ LISTY

- Nové zastupitelstvo
- Knihovna roku
- Babička roku
- Oldřichovská stovka
- Návraty do Oldřichova
- Rozhovory s J. Bulířem a P. Dostálovou
- Pozvánky na akce

OLDŘICHOV V HÁJÍCH

ŽEHNÁNÍ KŘÍŽE JOSEFA SCHÖLERA V SEDMIDOMCÍCH

DÝŇOBRANÍ

SLOVO ÚVODEM

Vážení sousedé, milí Oldřichováci,
nejzvučnějším tématem podzimu byly volby. Alespoň pro mě. Vážím si hojné účasti a děkuji Vám za výsledek, díky kterému můžeme pokračovat v naší práci. Nemám ráda předvolební kampaň, ale je potřeba, bez ní Vám jinak odvedenou práci a plány do budoucna přiblížit neumíme. Tímto se Vám omlouvám, pokud i Vám předvolební kampaně nejsou po chuti, ale jsou to prostě volby.
Musím se přiznat, že jsem se nestihla radovat ani slavit. Ono s chutí vítězství dopadá na bedra i zodpovědnost. Na Facebooku na mě vykoukl příspěvek z letadla na Madeiru, kde jsme touto dobou před čtyřmi lety chystaly s Jířou náš první rozpočet. Pamatuji si, jak jsme brzy po zvolení před čtyřmi lety na koleni objednávaly vánoční dekorace. Nástup na úřad byl těžký a nějak mi dnes nepřijde lehčí. Možná, že člověk již poznal, čemu čelí. A osobně mi velmi chybí přítelkyně a člověk, který ty čtyři roky stál vedle mě. V úsměvu i slzách. Vždy připravena podpořit, vždy s přílivem nových nápadů a pohledů. A nutno říci, že Jíra Vávrová je člověk, kterého přeji každému z Vás. Nechť každý máte takovou svou Jířu. Jíra bude nadále úzce spolupracovat s obcí, neboť to ani jinak neumí. A snad i se mnou, protože bez ní to jinak neumím já. Takže… Díky, Jířo!
Začíná pro nás nová etapa, nové pracovní vztahy a do vlaku přistupují noví cestující. Plni chuti, energie a nových nápadů. Těším se na ně! Danča Havlíčková, nová místostarostka, nám již rok ukazuje svou obětavost a pracovitost. Bere svou pozici velmi svědomitě a je to dříč. Těším se na další čtyři roky a na spolupráci. Stejně tak vítám další nové tváře a cítím chuť společně plánovat, budovat… Vykryjí a ucelí mezery, kam my nedosáhneme. Konkrétně myslím na nové technologie a moderní infrastrukturu. Věřím, že nyní přišel ten okamžik, kdy se budou bořit hranice a SPOLEČNĚ budeme DRŽET spolu, i kdyby ne vždy jednomyslně.
Děkuji všem bývalým zastupitelům. Především Janu Dudovi, který se, ač to možná nevíte, významně otiskl do rozvoje obecních lesů, když připravil projekty a získal téměř tři miliony korun do obecních lesů ve formě oplocenek a nových výsadeb. Byl mi velmi nápomocen v pochopení oblasti myslivosti i lesního hospodářství. Takové lidi obec potřebuje a naše spolupráce tímto nekončí. Honzův vhled je naprosto zásadní.
Jak jste mohli zaznamenat, v říjnu jsme se sešli u zrekonstruovaného křížku v Sedmidomcích a již nyní začínáme chystat obnovu křížku na Trejbalově cestě U Matičky. Došly nám křížky, co s tím? Posledním neopraveným křížkem na území Oldřichova bude Pietschův kříž nad bývalou panelárnou.
Veliká změna se udála i stran zimní údržby. Pan Urban tuto záslužnou činnost již dělat nechce, a tak jsme velmi těžce sháněli dobrodějce, který se této úlohy zhostí. Nakonec jsme doslova ukecali po dobu jednoho roku jediného statečného, Luďka Šimáčka. Luděk bude komunikovat výhradně se mnou a nepřeje si, aby byl zveřejněn jeho kontakt. A tak prosím, abyste své dotazy nebo připomínky směřovali ke mně a já je předám. Obec nadále pokračuje v myšlence zajištění zimní údržby velkým pluhováním vlastními silami. Která obec má zaměstnané tři traktoristy? Oldřichov. Pro příští sezónu se budeme snažit koupit traktor. Zní to velmi jednoduše, ale taková legrace to není. Zde díky Radimovi Šarapatkovi a Janu Dudovi s pomocí i výběrem. A také odvaze našich zaměstnanců. Je to další výzva a já jsem zvědavá, jak ji ustojíme. Nejde pouze o zimu, ale i o údržbu v létě – sekání příkopů apod.
Práce na altánu se nám na chvilku zastavily, ale již jsou znovu v plném proudu a pokračujeme dál. Krásným prvkem jsou klempířské práce na střeše. O tesařské práci ani nemluvím. Nádherná, nelehká práce. Pod taktovkou autorského dozoru Ing. Martóna roste nevšední dílo vzbuzující různé emoce, ale rozhodně bude vydařené. Zhotovitel opět prokázal kvalitu svých subdodavatelů.
Na stole / v počítači nám již leží první vlaštovka s návrhem na umístění víceúčelového sportoviště. Jako u každé stavby se objevily nějaké komplikace, ale za mě osobně je to priorita, za kterou jdu.
Čeká nás sestavení rozpočtu na příští rok. Celý rok si dělám poznámky o potřebách Oldřichováků, hasičů, obce anebo jen tak: „Óóó, to by bylo hezké.“ Jsem zvědavá, na co se dostane v příštím roce a co bude muset počkat.
S Dančou jsme strávily mnoho hodin na sále, protože taková odměna v podobě dotace za Bílou stuhu ze soutěže Vesnice roku není jen tak. A to máte: projekt, podmínky, hranice… Kolik židlí my viděly… a to věřte, není židle jako židle. Jednu nám i přivezli, abychom na ní poseděly. A to jsem tak potáhla jedním stolem a on se složil k zemi. No… prostě koupíme hromadu nových židlí a stolů, pokud tedy splníme podmínky té dotace, rozumějte odměny. Ale my to dáme! Bude to zlatá střední cesta design versus řádný hospodář a hlavně nosnost! Nějak se nám nezdálo dávat vstupenky na váhu.
Změnu v odpadovém hospodářství jste jistě již zaznamenali. Však také mnoho z Vás nadzdvihl čtrnáctidenní svoz. A to si představte, že jsou i tací, koho nadzvedlo, jak příliš často to vyvážíme? Proč ne jednou za měsíc? Vždyť třídím. Čtrnáctidenní svoz mám již delší čas a asi nelze než dodat, že popelnice smrdí a v létě pod otevřenými okny být nemůže. Je to ale v mnoha obcích standard. A důvod? Ekonomika. Co jiného. Zdražíme a nikdo se neraduje, snažíme se nalézt úsporu a? Nikdo se neraduje. Osobně si myslím, že v odpadovém hospodářství se radovat nikdo nikdy nebude. Pojďme na začátek. Jak vzniká odpad? A jsem to já, kdo si jej dobrovolně kupuje? Pak si ho já musím zlikvidovat. Stejně jako elektřina. Svítím = platím. Nikdy jste dětem neříkali: „Zhasni!“? Přála bych si model, kdy stejně tak, jako nakupujeme elektřinu u ČEZu, budeme každý sám za sebe nakupovat likvidaci odpadu u svozové společnosti. Vybereme si dodavatele a pak to bude jen na nás, zda zhasneme. Smysluplné a funkční rady k odpadovému hospodářství vítány!
Závěrem… škola přináší radost a akce typu Uspávání broučků přináší bohatství do našich srdcí. I za deště jsme si pochutnali na dýňové polévce na Dýňobraní a dýně s námi zůstanou i další roky. Nebáli jsme se na Neboj… a Radim jistě ještě dnes cítí bicáky, kolik dětí převezl k medailím, které již tradičně vyrobil Petr Vávra. Oslavili jsme 20 let Střevliku! Radujme se! Střevlik s obcí nadále spolupracuje a při příležitosti tohoto významného výročí vysázel společně s kmotry a kmotřičkami 20 stromů podél cyklotrasy. Programů ve Střevliku se účastní žáci místní školy. Čeká nás další zápis! Říďa maká a já

> > >

> > >

jen s vděčností pozoruji chod školy, zašlapané předsudky a ŽIVOT na návsi. Plánovaný výlet do Wroclavi je již dnes, 9. 11., obsazený! Chystáme se na posezení se seniory, výroční schůzi hasičů ve velkém stylu na sále! Na živý betlém, rozsvícení vánočního stromu, dílničky ve škole, Mikulášskou, Betlém s betlémem Jany Pospíšilové, ale nově ne nad Betlémem, nýbrž u dětského hřiště Na Pilách, na Rozběhejme Česko, snad i sjezdové lyžování na svahu, běžecké na tratích kolem hřbitova, lední bruslení na návsi, dopřeje-li nám to počasí, na třetí obecní ples nebo hasičský ples a nově na Adventní okénka!! Víte, co jsou Adventní okénka? Čtěte dál, to je překvapení na každý den a procházka pro zdraví. Těším se na ně.

Milí Oldřichováci, z celého srdce Vám přeji, aby klid byl Vaší každodenní součástí, aby Vás denně něco/někdo rozesmál, abyste měli po svém boku přítele, dům plný lásky, byli zdraví, spokojení a Vaše kroky, nejen na Nový rok, vedly na Rozběhejme Česko nebo do míst, kde Vám je hej. Nic víc nepotřebujete.
Jana Šťastná, starostka obce

:: *Jana Šťastná, starostka obce*

> > >

BLAHOPŘEJEME

V září a říjnu 2026 svá významná životní výročí oslavili:

Josef Bulíř, Karel Trost, Jiří Práč, David Vaniš, Jiřina Štučková, Petr Horák, Marie Zubrová, Iveta Hladíková, Aleš Měšťan a Ladislav Klíma.

OLDŘICHOVSKÁ STOVKA

V letošním ročníku Oldřichovské stovky zvítězil návrh Martina Šťastného na pořízení zvukové techniky a projektoru pro obecní sál.
Obec ve spolupráci s Martinem Šťastným a Pepou Svobodou pořídila širokopásmové reproduktory, aktivní subwoofery, mixážní pult a projektor. Ten umožňuje promítání na větší vzdálenost a je vhodný i do rozměrnějších prostor. Díky nové technice si tak budou moci občané v sále uspořádat například vlastní filmové promítání. Celá sestava je koncipována jako přenosná, aby ji bylo možné využít také při venkovních akcích.
Vítězný návrh Oldřichovské stovky nás přivedl k dalšímu kroku – výmalbě obecního sálu. Sál byl v průběhu podzima vymalován, ale tím rozhodně nekončíme. V sále už proběhlo také měření akustiky, při kterém jsme si dokonce vyzkoušeli střelbu z pistole. Na základě měření máme zpracované doporučení s konkrétními opatřeními, která bychom chtěli postupně realizovat. Naše možnosti jsou však omezené nevyhovujícím stavem stropu, proto musíme další úpravy plánovat s ohledem na konstrukční možnosti sálu.
V nejbližší době bychom chtěli pořídit také nové stoly a židle. Jejich nákup bude financován z dotace, kterou obec získala za ocenění Bílá stuha v krajském kole soutěže Vesnice roku 2026.

Na vaše návrhy do Oldřichovské stovky 2027 se těšíme do 22. ledna 2027!

:: *Jana Šťastná*

TURISTICKÝ PŘÍSTŘEŠEK/ALTÁN A KULIČKODRÁHA

V centru Oldřichova v Hájích u cyklotrasy č. 22 přibyla nová atrakce – originální dřevěná kuličkodráha, kterou ručně vyřezal řezbář Ondřej Mašek. Je určena především dětem, ale věříme, že si s ní rádi pohrají i dospělí. Kuličky jsou k zakoupení v místním obchodě.
Kuličkodráha vznikla v rámci česko-polského projektu „Společně pro rozvoj cestovního ruchu Oldřichov v Hájích – Zagroda Łużycka“, podpořeného z Fondu malých projektů programu Interreg Česko–Polsko 2021–2027

prostřednictvím Euroregionu Nisa.
Součástí projektu je také nový turistický altán s ledvinovitým dřevěným zastřešením, jehož stavba se blíží k dokončení. Práce pokračují podle toho, jak to dovolují povětrnostní podmínky.
Obě novinky vytvoří v centru obce příjemné místo pro odpočinek, setkávání i zábavu místních obyvatel a návštěvníků Oldřichova.

:: *Jíra Vávrová*

NOVÉ ZASTUPITELSTVO OBCE

Na ustavujícím zasedání Zastupitelstva obce Oldřichov v Hájích bylo zvoleno nové vedení obce a ustanoveny výbory, které se budou v následujícím období podílet na jejím fungování a rozvoji.
Starostkou obce byla jednomyslně zvolena Jana Šťastná, funkci neuvolněné místostarostky bude vykonávat Daniela Havlíčková. Obě získaly podporu všech devíti zastupitelů.
Zastupitelstvo dále zřídilo čtyři výbory – dva povinné, finanční a kontrolní, a dva další, zaměřené na výstavbu a sociálně-kulturní oblast.
Složení jednotlivých výborů

Finanční výbor
- Předseda: Radim Šarapatka
- Členové: Václav Valtr, Karla Podlipná

Finanční výbor se zabývá především kontrolou hospodaření obce, nakládáním s finančními prostředky a dalšími úkoly v oblasti obecních financí.

Kontrolní výbor
- Předseda: David Senohrábek
- Členové: Jiří Svatuška, Jana Hodačová

Úkolem kontrolního výboru je zejména kontrolovat plnění usnesení zastupitelstva a dodržování právních předpisů v samostatné působnosti obce.

Výbor pro výstavbu
- Předsedkyně: Jana Šťastná
- Členové: Daniela Havlíčková, David Senohrábek, Václav Valtr, David Pospíšil

Pětičlenný výbor se bude věnovat otázkám souvisejícím s výstavbou, stavebními záměry a rozvojem obce.

Sociálně-kulturní výbor
- Předsedkyně: Zuzana Uhrinová
- Členové: Jiřina Vávrová, Daniela Havlíčková, Ivanna Batunová, Jana Pospíšilová

Sociálně-kulturní výbor se zaměří na podporu společenského a kulturního života v obci, pořádání komunitních akcí, práci s dětmi, seniory a další aktivity, které přispívají k setkávání obyvatel a posilování sousedských vztahů.

Novému vedení obce, zastupitelům i členům jednotlivých výborů přejeme mnoho energie, dobrých rozhodnutí a úspěchů při práci pro Oldřichov v Hájích a jeho obyvatele.

KNIHOVNA ROKU !!!

1. října nám bylo nesmírnou ctí doprovodit našeho pana knihovníka Pepu s jeho ženou Táňou na slavnostní předávání cen Knihovna roku, kde se na neuvěřitelném 1. místě umístila Obecní knihovna Oldřichov v Hájích. Vlastně garáž, kterou jsme proměnili v tuto živou knihovnu.
Tento den se nesl v duchu životních příběhů. Příběhu pečující a milující Táni, která už 58 let kráčí bok po

boku s Pepou. Příběhu Pepy, kterému je úctyhodných 80 let a který stále s obrovskou energií a nasazením sbírá jedno ocenění za druhým.
Moc nám chyběla také patronka naší malé knihovny, Jíra, která se slavnosti nemohla zúčastnit.
Stále mi v uších zní slova předsedkyně poroty: „Je neuvěřitelné, co všechno se odehrává na 40 m².“
A právě to „neuvěřitelné“ vzniká

> > >

> > >

díky našim občanům. Díky těm, kteří knihovnu podporují, pomáhají jí žít a dokazují, že i na čtyřiceti metrech čtverečních může vznikat něco opravdu velkého.
K našemu milému překvapení bylo slavnostní vyhlášení protkáno hudbou oldřichovské rodačky Evy Prchalové (Myslivcové), která naše dojetí ještě umocnila.
Děkujeme za den plný emocí, inspirace a připomínky toho, že knihovna není jen místo plné knih. Je to především místo plné lidí, příběhů, setkávání, rozhovorů a života.
„Z garáže knihovna. Knihovna roku 2026!“

♥ Oldřichov forever ♥

:: *Jana Šťastná*

ROZHOVOR S PEPOU BULÍŘEM

V minulých Oldřichovských listech jsem vyzpovídala dva mladé aktivní Oldřichováky – Milana a Elišku. Tentokrát jsem položila několik otázek zástupcům starší generace – Pepovi Bulířovi a Petrušce Dostálové. Ani jednoho netřeba dlouze představovat. Nesmírně obdivuji jejich energii a nasazení, se kterým jdou do (i pro ně) nových projektů a nápadů. A že to dotáhli hodně daleko! Klobouk dolů! Jsme na Vás moc pyšní!

Pepo, jak ses vlastně stal knihovníkem? Čím jsi byl původní profesí?
Původní profesí jsem strojní inženýr a v letech 1971–2009 jsem pracoval ve Škodovce v Mladé Boleslavi v různých funkcích. Původem jsem Boleslavák. Od odchodu do důchodu jsem Oldřichovákem; chalupu jsme tu koupili v roce 1987. Měl jsem rád knihy, doslova mi voněly, a tak jsem neváhal a když se v Oldřichově uvolnilo místo knihovníka, přihlásil jsem se do konkursu, a tak jsem se zde stal knihovníkem.

Kolik let už v oldřichovské knihovně kraluješ? A co se za tu dobu nejvíc změnilo?
Knihovníkem jsem už přes 6 let a během této doby se změnilo snad všechno. Od přemístění knihovny z prvního patra do přízemí původního obecního úřadu, počtu aktivních čtenářů, knihovního fondu, aktivit, které pořádáme ve spolupráci s obcí a různými spolky, až po přestěhování knihovny do nových prostorů. Mimochodem, když jsem

viděl původní stav bývalé garáže, tak bych nevěřil, že jednou budeme nejlepší vesnická knihovna republiky.

Když jsi začínal, napadlo tě, že se z obecní knihovny jednou stane takové centrum společenského života?
To mě popravdě nenapadlo, přiznám se, že když jsem se stal knihovníkem, stěžoval jsem si, že obec není vůbec společenská.
To jsem netušil, co to způsobí. Ozval se spolek Živo v Hájích a rychle mě přesvědčil o opaku. Od té doby funguje mimo jiné Knihomolna – setkávání čtenářů nad knihami.

Co tě na práci knihovníka nejvíc baví? A co tě naopak dokáže spolehlivě rozčílit?
Co mě baví? Baví mě být v kontaktu s lidmi, zajišťovat jim knihy, o které se zajímají, baví mě něco organizovat a něčeho zajímavého se účastnit. Těším se i na spolupráci s naší novou školou. A co mě nejvíce dokáže naštvat a rozčílit? Teď mě nic nenapadá, já se snad rozčiluji jen nad sebou, když mi něco nejde, a pak, když se děje nějaká nespravedlnost. Představ si, že si někdy nemůžu vzpomenout, jak se ten konkrétní čtenář jmenuje. A musím se ho ptát na jméno. To víš, osmdesátka je znát.

Co se v Oldřichově nejvíc čte? Detektivky, romantika, historie, nebo něco úplně jiného?
V naší knihovně se jednoznačně čtou detektivky a pak romány pro ženy. Mohl bych jmenovat řadu oblíbených autorů, o nichž se mimo jiné pravidelně zmiňuji ve svých příspěvcích do Oldřichovských listů. Ale jsou i speciálně orientovaní čtenáři, kteří čtou historické a válečné romány a také beletrii z duchovního či lékařského prostředí. To, co nemáme v našem knihovním fondu, jim vozím z liberecké knihovny. Moc se nečtou odborné knihy, lidé si dnes tuto konkrétní problematiku vyhledají na počítači nebo mobilu. A také se nečte poezie. Musím ji v knihovně trochu oživit a možná ještě doplnit pár zajímavých knih v angličtině.

Co tě na nové knihovně nejvíc těší? A co bys v ní ještě rád viděl?
Knihovna je krásná, jsem spokojený, potěšilo by mě, kdyby ji navštěvovalo více dětí. Snad se to zlepší v již zmíněné spolupráci s naší novou

> > >

> > >

školou a nejen s ní – připravujeme i pro ostatní děti novou hru, která se nazývá „Lovci perel“ a bude snad motivovat k četbě knížek, učit pracovat s textem a informacemi, především však by měla sloužit k atraktivnímu trávení volného času a k zábavě pro děti.

V roce 2023 ses stal Knihovníkem Libereckého kraje a letos získala krajské a dokonce i celostátní ocenění i naše knihovna. Co pro tebe tato ocenění znamenají?
Tato ocenění jsou pro mě a celou naši obec velmi zavazující. Uvědomuji si, že nás základní knihovny v našem kraji, ale i v celé republice považují za příklad a chtějí vědět, jak jsme toho dosáhli a jak mají i u nich postupovat. Rádi jim naše poznatky i zkušenosti předáme. Proto i na setkání knihovníků našeho okresu a kraje a teď i v Národní knihovně v Praze budeme chtít naše poznatky a zkušenosti ostatním sdělit.

Jakou nejpodivnější otázku ti kdy některý čtenář položil?
Asi se tomu zasmějete, ale byla to otázka malého čtenáře, už si nepamatuji, jestli chlapečka nebo holčičky, a ta otázka zněla: „Pane, kde máte vlasy?“

Kdybys mohl pozvat do oldřichovské knihovny jakéhokoli spisovatele, živého či mrtvého, kdo by to byl?
Jednoznačně by to byl Jules Verne. Už jako malý jsem hltal jeho fantastické romány a zajímalo by mě, co by říkal dnešní době, kdy se většina jeho fantazií naplnila, a co by předpověděl v naší době umělé inteligence.

Máš nějaké přání do budoucna (nemusí se týkat knihovny)?
Mám dvě přání. První se týká společenského života v obci, kde bych si přál, aby naši občané našli společnou řeč. Možná by to pomohl naplnit nový projekt, který chystáme, a to „Křeslo pro hosta“. V projektu bychom chtěli zvát naše občany, aby vyprávěli o svém životě a podělili se o názory na další společenské dění v obci. Možná je to jen pokus, ale proč to nezkusit.
Druhé přání je osobní, a to, aby naše již početná rodina byla zdravá a držela stále pohromadě.

K těmto přáním se připojuji a přeji Pepovi pevné zdraví a spoustu elánu do dalších let nejen v naší knihovně. Děkuji za rozhovor.

:: *Jíra Vávrová*

MÁME BABIČKU LIBERECKÉHO KRAJE

Máme obrovskou radost! Petruška Dostálová z Oldřichova v Hájích se stala Babičkou Libereckého kraje 2026. A aby toho nebylo málo, kromě Zlaté korunky za první místo si získala také srdce publika a odvezla si titul Babička sympatie.

Osmý ročník krajského kola soutěže Babička Libereckého kraje se uskutečnil ve čtvrtek 17. září v Kulturním centru 101010 ve Vratislavicích nad Nisou. Před zaplněným sálem se představilo osm soutěžících z celého Libereckého kraje, které ukázaly, že věk rozhodně není překážkou pro aktivní život, tvořivost, eleganci ani pořádnou dávku humoru.
Soutěžící čekaly tři disciplíny. Nejprve se představily v řízeném rozhovoru, následovala volná disciplína, ve které mohly ukázat svůj talent a záliby, a na závěr módní defilé s příznačným názvem „V čem se cítím nejlépe“.
A právě naše Petruška dokázala zaujmout porotu i celý sál. Pro svou volnou disciplínu si vybrala recitaci Hrubínovy

pohádky, kterou doplnila dětským kočárkem jako rekvizitou. Její vystoupení mělo šarm, nápad a kouzlo – a úspěch byl dvojnásobný. Porota Petrušku ocenila Zlatou korunkou a diváci jí svými hlasy přidělili také titul Babička sympatie.
První místo tak putovalo do Oldřichova v Hájích!
Stříbrnou korunku získala Jana Eichlerová z Chrastavy, která představila své vtipné karikatury, a bronzovou korunku si odvezla Svatava Zenklová z Liberce se svou malířskou tvorbou.
Po slavnostním vyhlášení pokračovalo odpoledne oslavou Mezinárodního dne seniorů. K tanci i poslechu zazpíval Bohuš Matúš za doprovodu Fandy Agnese a celý den se nesl ve velmi příjemné a veselé atmosféře.
Pro nás v Oldřichově má ale letošní ročník samozřejmě ještě trochu větší kouzlo. Petruško, moc gratulujeme! Máme radost nejen ze Zlaté korunky, ale možná ještě o kousek větší z ceny publika. Ta totiž ukazuje, že Petruška nezaujala jen odbornou porotu, ale dokázala si získat i celý sál.
A tím její cesta nekončí. Jako vítězka krajského kola bude reprezentovat Liberecký kraj na celostátním finále v Olomouci.
Budeme držet palce! Ale ať už to v Olomouci dopadne jakkoli, pro nás už Petruška svoji zlatou korunku má.
A jsme na ni pyšní!

:: *Jíra Vávrová*

ROZHOVOR S PETRUŠKOU DOSTÁLOVOU

Jak se vlastně člověk z Oldřichova stane Babičkou Libereckého kraje?
No jak? Někdy v únoru 2025 jsi nás vlastně ty seznámila s tím, že jsou nějaké sportovní hry pro seniory a že bychom mohli také my vytvořit alespoň jedno družstvo a zasoutěžit si. A protože si myslím, že tu máme docela dobrou partu, tak jsme do toho šli.
Byl to nádherný den, který jsme si užili nejen pohybem, ale poznali jsme zase něco nového za hranicemi Oldřichova. Moc se nám to líbilo. Všichni se o nás krásně starali. Ty s paní starostkou jste nám zajistily start, trička i odvoz. Pak ta atmosféra, ochota studentů, kteří nám trpělivě vysvětlili všechny disciplíny. Dále občerstvení, dárky, zkrátka úžasné.
A jelikož jsem se letos nemohla her zúčastnit, protože jsem měla zlomenou ruku, a náš knihovník Pepa je nejlepší, tak mi řekl, že jsem jim chyběla.
Tak jsem si řekla, co asi tak ještě senioři podnikají, do čeho bych se mohla zapojit. No a tak jsem narazila na přihlášku do soutěže Babička roku.
Protože jsem začala v červnu chodit i do práce, zatím na noční dvanáctky, abych mohla být přes den s maminkou, kterou tu mám přes léto, našla jsem si informace o soutěži v práci a řekla jsem o tom paní vedoucí. Že bych to zkusila, ale nevím, jestli budu umět přihlášku vyplnit. A ona se nabídla a hned mě přihlásila.
No a pak už to šlo ráz na ráz. Poslat něco o sobě, nějaké fotografie a určit si disciplínu, ve které budu soutěžit.
Když jsem jela do Vratislavic, neměla jsem vůbec ponětí, co tam bude. Ze začátku se mi pěkně klepal hlas. A když jsem viděla, co umí ostatní soutěžící – hrát na klavír, tančit, malovat, keramiku, karikatury – a já měla starý dětský kočárek s panenkou a pohádku!
Řekla jsem si: „Co se dá dělat.“ Už jsem

tam byla, tak jsem to zkusila.
A co bylo, když jsem vyhrála? Nevěřila jsem tomu! A když mi porota gratulovala a říkala, že si tu pohádku pamatují a že je to dojalo, byl to neskutečný pocit.
A potom, když bylo vyhlášení Babičky sympatie, tak jsme tam seděly na židlích. Mně běhalo hlavou, jak je možné, že jsem vůbec něco vyhrála. A paní Palečková, která to tam uváděla, popletla mé příjmení.
Akorát jsem zvedla hlavu, když řekla, že Babička sympatie si odveze cenu v kočárku. Tak jsem se zeptala: „Já?“ A lidé se začali smát. „Ano, vy, Petruško!“
Já věděla, že tam jiné soutěžící měly hodně podporovatelů, já nikoho. Ale když jsem šla na kávu a lidé mi chtěli poblahopřát, říkali, že mi fandili a hodili mi kostičku, tak to bylo tak dojemné, že jsem jen děkovala a klaněla se.
Řekla bych, že tato cena je pro mě víc.

A jak tě vlastně napadla ta pohádka?
Já už mám vnoučata dospělá, vždyť prvnímu je dnes 33 let, ale mám díky němu rok a půl starou pravnučku Markétku.
Já jsem vždycky chodila s dětmi, pak i s vnoučaty, na dlouhé procházky s kočárkem a říkala jsem jim básničky, pohádky nebo i zpívala. A protože jsem většinou chodila po zdejších cyklostezkách, tak i po letech se mě někteří cyklisté ptali, zda ještě povídám pohádky, a říkali, že by byli rádi v tom kočárku.
Tak nějak přišel nápad, že by se to mohlo líbit.

A co tě nejvíc zaujalo?
Celá ta atmosféra, ti lidé, srdečnost a přejícnost.
Já to totiž brala tak, že přijdu, zkusím něco nového, užiji si hezký den, nebudu doma sama a uvidím.
Ale bylo mi i smutno. Když jsem zvala děti, tak takové to: „Ale mami, co tam“, „Zdeněk v lázních…“
A když se nemáš s někým blízkým podělit o tu bezprostřední radost a o ty pocity… Věříš, že mi bylo večer i smutno?

A co dělá správná babička?
Víš, když mi děti říkaly: „Mami, ale taková jsi na nás nebyla jako na vnoučata,“ tak se jim kolikrát omlouvám.
Taky jsem dělala chyby, taky jsem byla mladá. A nemohu za to, že děti nejsou na zkoušku.
Ale dnes dokážu svůj vlastní program překopat, abych se věnovala dětem. Protože dětská radost, láska upřímná, nefalšovaná… A ten život tak letí!
Děti tak rychle rostou, tak si chci brát, co mi dávají do života, co můžu.

Milá Petruško, děkuji za rozhovor a přeji spoustu krásných chvil s dětmi, vnoučaty i pravnoučaty.

:: *Jíra Vávrová*

PŘEDÁVÁNÍ PAMĚTNÍCH LISTŮ VESNICE ROKU 2026

Do nádherných prostor Senátu Parlamentu ČR byli pozváni starostové vítězných obcí soutěže Vesnice roku 2026. Vítězové oranžové a zelené stuhy jsou již známi a společně s předáním věcných darů byly slavnostně předány z rukou senátorů ČR i pamětní listy za bílou, modrou a zlatou stuhu. Oldřichovu bylo ctí převzít pamětní list za Bílou stuhu z rukou pana senátora Michaela Canova. Upřímné poděkování patří zástupcům obce, dobrovolníkům a spolkům, kteří Oldřichovu pomohli k tomuto krásnému ocenění.

:: *Jana Šťastná*

INFORMACE Z KNIHOVNY

To ten čas letí. A už se blíží zima. Docela se na to období těším. Zvýší se zájem přečíst si nějakou dobrou knihu v příjemně vytopeném pokoji a to je ta pravá chvíle pro navštívení naší oldřichovské knihovny. A tak se těším na zvýšenou návštěvnost a možnost si s Vámi popovídat. Je to příležitost pro Vás navštívit nejlepší vesnickou knihovnu celé republiky. Ano, je to neskutečné, ale pravdivé. Naše knihovna po vítězství v Libereckém kraji zvítězila i v celostátní soutěži mezi 14 kraji České republiky. Je to obrovský úspěch. Při slavnostním vyhlášení 1. října 2026 v Zrcadlové kapli Klementina v Praze byla naše knihovna vyhlášena nejlepší. Ocenění zástupcům naší obce předal ministr kultury. Jako zdůvodnění bylo uvedeno: „Za mimořádný přínos k mezigeneračnímu propojování komunity, rozvoji čtenářství a vztahu ke knihám, obohacování společenského života a za inspirativní dobrovolnickou činnost, která propojuje setkávání a obohacuje tak život v obci.“ Krásně řečeno. Dodávám, že je to zásluha všech aktivních obyvatel obce, podpory představenstva naší obce, spolku Živo v Hájích a dalších, kteří se do této činnosti zapojili. Když nám bylo předáváno ocenění, přišla za mnou předsedkyně hodnotící komise a povídala: „Jsem členkou komise již 5 let, ale to, co jste dokázali na 40 čtverečních metrech, jsem ještě neviděla. Toto ocenění si právem zasloužíte. Vaše obec a lidi, kteří zde žijí, se mi tak líbí, že bych se sem v důchodu nejraději přestěhovala.“ Je to velmi zavazující a nás to samozřejmě těší.

A co ještě proběhlo?

V úterý 10. listopadu jsem se zúčastnil setkání knihovníků okresu Liberec v KVK Liberec. Na 24. listopadu jsme pozváni na slavnostní vyhlášení ceny „Nejlepší knihovna Libereckého kraje“. O průběhu Vás budu informovat v dalším vydání OL, uzávěrka příspěvků byla 10. listopadu.

Ale to není vše. 3. listopadu 2026 jsme byli pozváni do Národní knihovny v Praze, kde proběhla významná knihovnická akce zvaná „Knihovnická dílna“. Tam jsme s Jiřinou Vávrovou zastupovali Liberecký kraj a především naši milou obec a prezentovali naši knihovnu.

Mezi akce, které za uplynulé období zdárně proběhly, patří vzpomínka na básníka Otokara Březinu, jehož básně zhudebnil jeho velký fanoušek Petr Kopejska, a avizovaná beseda spisovatelky a rozhlasové reportérky paní Pavly Jazairiové. Beseda měla účast přes 40 posluchačů a byla velmi úspěšná. O jejím průběhu budete informováni

v samostatném příspěvku naší nové místostarostky Daniely Havlíčkové.

Rovněž už po uzávěrce mého příspěvku proběhla dne 13. 11. 2026 zajímavá akce, a to promítání dokumentárního filmu „Moudrost traumatu“, který pro nás připravil Jakub Kabíček. Potvrzený máme již termín slibované přednášky s lesníky Lesů ČR Jiřím Hovorkou a Alenou Rásó dne 19. 11. 2026 v 18 hod. v restauraci Beseda s názvem „Co nám dává les a proč není jen na procházky“.

A to ještě není všechno. 17. prosince 2026 od 18 hodin na sále Besedy uvítáme opět Marka Řeháčka a Jana Pikouse, tentokráte na téma „Turistika a horolezectví“. Jedná se o křest překladu knihy Rudolfa Kauschky, který patřil k průkopníkům horolezectví v Jizerských horách. Svoje zkušenosti s krajinou dokázal přenést do textu a jeho průvodce „Wandern und Klettern“ vychází po 100 letech v češtině. Přeložil a komentářem ji opatřil Marek Řeháček a současnými fotografiemi doplnil Jan Pikous. Kniha bude k dispozici na besedě a bude ji možno zakoupit za nakladatelskou cenu s věnováním. Tak neváhejte a přijďte.

Tak to je vše, přeji Vám hezké zimní dny, hezké Vánoce a hodně zdraví v novém roce.

Na Vaši návštěvu se těší Pepa Bulíř.

:: *Váš knihovník Pepa Bulíř*

DROBNOSTI, KTERÉ DĚLAJÍ NAŠI OBEC JEŠTĚ HEZČÍ

> > >

ŽIVOT VE ŠKOLE

Ve škole jsme prožili velice pestrý podzim. Zvládli jsme program „Ptáčci kolem nás“ ve Středisku ekologické výchovy v Oldřichově, navštívila nás zachráněná koťátka a seznámili jsme se s handicapovanými netopýry.
Také jsme pozvali veřejnost na akci „Uspávání svatojánských broučků“, kterou podpořila Nadace Ivana Dejmala. Pro děti byla připravená výtvarná dílna, naučná stezka a lampičkový průvod. U ohně jsme si zazpívali a opekli buřtíky, které nám věnoval strejda Mňama Láďa Jakubec.
Školní družina pod vedením Lenky Koprnové dochází pravidelně do Besedy na keramiku. Výrobky dětí si můžete prohlížet na okně v přízemí. Tam je sušíme i vystavujeme, když jsou hotové.
Již jsme zvládli několik písmenek, která spojujeme do slabik a prvních slov.
V matematice procházíme zajímavá prostředí, sčítáme, rozkládáme, porovnáváme, krokujeme a hledáme různá řešení úloh.
Každé ráno cvičíme jógovou sestavu a zpíváme. Předměty neučíme odděleně, ale vše propojujeme. Nebudete tomu věřit, ale žáci vydrží pracovat v jednom kuse 90 minut a dělají obrovské pokroky.
Také se zlepšují v práci ve skupinách, kterou nazýváme centry aktivit. Ta se

stala nedílnou součástí výuky a všichni se na ně těšíme. Každé úterý a čtvrtek je druhý vzdělávací blok věnován centrům a tématu, které se prolíná vším.
V listopadu nás čekají tzv. tripartity – schůzky, kterých se účastní rodiče, žák a učitel. Budeme si povídat nad portfoliem prací a hodnotit vzdělávání každého zvlášť.
Trénujeme koledy a těšíme se, až zazpíváme našim seniorům.
Chystáme výtvarné dílny do Ekocentra i na Mikulášskou.
Do Ekocentra si půjdeme vyrobit krmítka, abychom mohli v zimě ptáky krmit a pozorovat přímo v naší škole.
Máme domluvené povídání o ptáčcích s Eliškou Kučerovou. Na toto povídání zveme všechny seniory. A družinka navštíví ekofarmu.
Také proběhne kavárna pro rodiče budoucích prvňáčků. Zájem o naši školu je veliký. Každý týden nám někdo volá či píše a ptá se na možnost návštěvy. Budeme též brzy zveřejňovat kritéria pro přijetí. Čeká nás vybavování další učebny, proto se již také pracuje na rozpočtu pro rok 2027.
Máme se prostě báječně. Denně zažíváme dobrodružství a výuka uteče, ani nevíme jak. Je to radost.

:: *Jana Pospíšilová*

ŽEHNÁNÍ KŘÍŽE JOSEFA SCHÖLERA V SEDMIDOMCÍCH

V neděli 18. října jsme se v odpoledních hodinách sešli v Sedmidomcích u nově zrestaurovaného kříže Josefa Schölera. Bylo to milé, komorní setkání sousedů.
Slavnostního žehnání se ujal liberecký farář František Masařík, který do našeho kraje přišel z Příbramska. Po krátkém proslovu požehnal opravenému kříži i všem přítomným.
Jíra Vávrová připomněla historii památky, kterou nechal v roce 1861 postavit místní domkář a tkadlec Josef Schöler, obyvatel tehdejšího domu č. p. 76. O zajímavou vzpomínku se podělil Karel Trost, který zavzpomínal na událost starou přibližně čtyřicet let. Tehdy našli kříž rozlomený a dali jej znovu do pořádku. Podle vyprávění pamětníků měl kříž poškodit úder blesku.
Restaurátorka Vanesa Trostová pak přítomným přiblížila průběh restaurování. Vyprávěla o odstraňování nevhodných vrstev z předchozích oprav, obnově kamenických detailů, nápisů i zlacených ornamentů. Díky její pečlivé práci a spolupráci kovářů Jana Moravce a Kryštofa Uhrina se podařilo vrátit kříži jeho někdejší krásu.
Obnovu kříže finančně podpořil Liberecký kraj částkou 44 000 Kč, za což velmi děkujeme. Poděkování patří také všem, kteří se na záchraně této drobné památky podíleli.
Kříž Josefa Schölera stojí v Sedmidomcích už 165 let. Za tu dobu zažil mnohé, podle pamětníků dokonce i zásah bleskem. Dnes je opět opravený a připravený vydržet další desetiletí. A my máme radost, že se podařilo zachovat další kousek historie Oldřichova.

:: *Jíra Vávrová*

VZPOMÍNKA KARLA TROSTA K POMNÍČKU J. SCHÖLLERA

Velice děkuji Karlu Trostovi za vzpomínku na objevení a opravu kříže Josepha Schölera.

Byl jsem po úrazu nohy, spadl jsem ze skály a rozdrtil si patu.
Nemohl jsem dál sportovat na skalách, a tak jsme se s manželkou rozhodli, že k chatce, kterou jsme vlastnili, kousek přistavíme a pak se tam natrvalo přestěhujeme z Liberce. Když jsem začal s přístavbou, tak se mi práce nedařila. Něco mě táhlo pořád k pomníčku. A tak místo přístavby jsem pomníček začal opravovat. Jednoho dne si děti hrály u pomníčku s dětským detektorem kovu. Najednou přiběhly celé vyděšené, že našly poklad. Kovovou truhlu. Je prý zdobená a odhrabaly místo, kde je otvor pro klíč. Letěli jsme tam se podívat a po odkrytí zeminy tam nebyla truhla, ale část litinového kříže. Postupně jsme vyhrabali i další díly. Ty jsem pak očistil, svařil a na pomníček nainstaloval. Opravil jsem hlavu pomníku, udělal nátěry a opravil plůtek kolem. Pomníček mě držel magickou silou do doby, dokud nebyl celý opraven. Po skončení opravy se mi zase začalo dařit na stavbě. Asi před pěti lety měla Vaneska v dílně zlatníka, a tak jsem dal Krista pozlatit. Tak takové to bylo.

:: *Karel Trost*

HROBKA RODINY NEUHÄUSER-BERGER

Hrobka rodiny Neuhäuserových na oldřichovském hřbitově prošla před několika lety rozsáhlou opravou, o kterou se postarali dobrovolníci. Práce byly dokončeny v roce 2022, ale několik detailů ještě zbývalo. Především zrestaurování horní ozdobné části hrobky a pozlacení nápisu.
Těchto prací se nyní ujala restaurátorka Vanesa Trostová, která se dlouhodobě věnuje obnově drobných památek v naší obci.
Nejvíce práce bylo s horní kamennou atikou, jejíž bohaté ornamenty byly místy poškozené. Vanesa doplnila chybějící části, opravila spáry, zpevnila kámen a ošetřila jej proti vlhkosti. Opravila také ozdobný vrcholový prvek, tzv. čuček, který celé hrobce dodává její charakteristický vzhled.

Další na řadě byla nápisová deska s německým textem, písmena byla očištěna a nově pozlacena. Nad desku přibyla také nenápadná ochranná stříška, která zabrání přímému stékání vody po jejím povrchu.
Hrobka je tak opravená do posledního detailu. Kdo si pamatuje její původní stav, jistě ocení, jak se proměnila.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se před lety pustili do její záchrany, i Vanese Trostové, která nyní dokončila zbývající restaurátorské práce.

:: *Jiřa Vávrová*

NÁVRATY DO OLDŘICHOVA

Přibližně od roku 2015 naši obec pravidelně navštěvuje paní Christa Schlör, která pátrá po historii své rodiny a pečuje o hroby svých předků na oldřichovském hřbitově. Jako členka Asociace sudetoněmeckých rodinných badatelů (VSFF) doprovází do Oldřichova také další potomky původních obyvatel. Udržuje kontakty přibližně se stovkou lidí, jejichž rodiny jsou s naší obcí spojeny.
Do Oldřichova se tak symbolicky vracejí potomci rodin vysídlených po druhé světové válce. Přijíždějí poznávat místa, kde žili jejich předkové, hledají rodné domy a přinášejí fotografie, dokumenty i rodinné vzpomínky. Setkání se současnými obyvateli probíhají v přátelském duchu a pomáhají doplňovat historii naší obce.
Setkání s Wernerem Effenbergerem a rodinou Neuhäuserových
V sobotu 12. září přijeli do Oldřichova v doprovodu Christy Schlör a jejího syna manželé Dieter a Jutta Neuhäuserovi a pan Werner Effenberger, který se sem pravidelně vrací již řadu let. S jeho rodinou je spojen dům č. p. 43.
Předci pana Dietera Neuhäusera postavili dům č. p. 38, kde rodina žila až do poválečného odsunu. V Oldřichově se narodila, žila a roku 1943 také zemřela jeho prababička Emma Neuhäuserová, rozená Eltner. Její hrob, údajně označený dřevěným křížem, se bohužel nedochoval a jeho umístění zatím neznáme. Rekonstruovaná hrobka Neuhäuserových na našem hřbitově patřila jiné větvi rodiny, o níž pan Dieter nemá bližší informace.
Protože návštěvníci dorazili až večer, stihli jsme společně projít pouze hřbitov. Setkání se zúčastnili také Lenka Kosková a Jiří Komberec, který nejen překládal, ale přispěl i svými znalostmi a vzpomínkami. Otázek přibývalo, světla ubývalo, a tak jsme se s manželi Neuhäuserovými domluvili na dalším setkání.
V úterý dopoledne jsme se sešli

> > >

> > >

před školou a vydali se po stopách rodinné historie. Navštívili jsme dům č. p. 38, spojený s Dieterovými předky, i dům č. p. 68, kde žila rodina Franze Neuhäusera. Znovu jsme prošli hřbitov, tentokrát za denního světla, a v povídání pokračovali ještě další hodinu u kávy na obecním úřadě.
Tentokrát nás doplnila také Hanka Harsová, která výrazně pomohla s překladem. Bylo zajímavé sledovat, jak se naše znalosti historie Oldřichova propojují s rodinnými vzpomínkami návštěvníků a odhalují nové souvislosti. Manželé Neuhäuserovi byli mile překvapeni naším zájmem o osudy původních obyvatel. Přivezli také malou knížečku o Oldřichovu psanou švabachem, historickou fotografii a seznam osob na ní zachycených. Další zajímavý střípek do mozaiky naší historie!

Velké poděkování patří Lence Koskové, Hance Harsové a Jiřímu Kombercovi za překlad a příjemnou společnost, Hance také za výborný štrúdl a starostce Janě Šťastné za možnost využít prostory obecního úřadu.

:: *Daniela Havlíčková*

ŽEHNÁNÍ HŘBITOVA

Prvního listopadu v podvečer se na oldřichovském hřbitově uskutečnilo velmi příjemné a poklidné dušičkové setkání. Společnou modlitbu a požehnání hrobů vedl liberecký kněz P. František Masařík.
Děkujeme otci Františkovi za krásné a důstojné setkání a všem, kteří přišli společně zavzpomínat na své blízké.

:: *Daniela Havlíčková*

BESEDA S PAVLOU JAZAIRIOVOU

Ve čtvrtek 5. listopadu jsme v sále restaurace Beseda přivítali Pavlu Jazairiovou, známou novinářku, rozhlasovou reportérku, spisovatelku a cestovatelku. Setkání, které připravil náš knihovník Pepa Bulíř, přilákalo více než 40 posluchačů. A bylo opravdu o čem povídat!
Sál restaurace se zaplnil ještě před příchodem vzácné návštěvy. U kávy, čaje, sklenky vína nebo piva se čekalo na začátek besedy a paní Jazairiovou přivítal potlesk. Vyprávění začalo vzpomínkami na dětství, studia a profesní začátky. Dětství prožila střídavě ve Francii a v Československu, kam se v šestnácti letech natrvalo vrátila. Dozvěděli jsme se, jak složité pro ni bylo studium i proč ho nemohla dokončit. Zajímavé bylo také vyprávění o jejích začátcích v Československém rozhlase, kam nastoupila v roce 1965. Původně měla pracovat jako francouzsky mluvící sekretářka, ale brzy se ukázalo, že se pro tuto práci příliš nehodí. A tak se dostala k rozhlasové práci, která ji nakonec provázela velkou část života. V roce 1971 však musela z politických důvodů z rozhlasu odejít. Živila se mimo jiné jako tlumočnice, dál cestovala a psala. Do rozhlasu se mohla vrátit až v roce 1990.
Právě cestování a práce zahraniční reportérky byly velkou částí našeho setkání. Pavla Jazairiová navštívila desítky zemí a dlouhodobě se věnovala především Africe a Blízkému východu. Povídalo se o cestách po Africe, Izraeli, Pákistánu, Mexiku i Španělsku. Zajímavé bylo slyšet, jak se dříve připravovaly zahraniční reportáže, jak obtížné někdy bylo získat potřebné informace přímo na místě a následně je předat do rozhlasu. Nechyběly osobní zážitky, vzpomínky ani pohled na život v různých částech světa.

> > >

> > >

Vedle rozhlasové práce se Pavla Jazairiová věnuje také psaní knih. Ve svých cestopisech a reportážních knihách přibližuje nejen vzdálené země, ale především život obyčejných lidí, jejich zvyky, kulturu a každodenní starosti. Mezi její knihy patří například Sahara všedního dne, Setkání v buši, Izrael a Palestina, V Indii nebo Z Etiopie a odjinud. Zajímavostí je také její kniha Venkovský zápisník, ve které se věnuje životu na Frýdlantsku.
A právě k našemu kraji má paní Jazairiová blízko. Přestože procestovala velkou část světa, svůj domov našla v malé vesničce Poustka ve Frýdlantském výběžku, kde spokojeně žije.
Posluchači se do besedy zapojovali hned od začátku. Otázky směřovaly nejen k cestování a práci reportérky, ale také k politice a současnému dění ve světě. Velký zájem vzbudila především situace na Blízkém východě a tamní válečné konflikty. Diskuse byla živá, někteří přítomní přidávali vlastní postřehy, názory i zkušenosti z cest. Dotazů bylo stále dost a chvílemi se zdálo, že bychom mohli pokračovat ještě několik dalších hodin. V závěru setkání nám paní Jazairiová promítla fotografie z Indie, země, ke které má blízký vztah a kde strávila mnoho času. Nechybělo ani podepisování knih. Paní Jazairiová věnovala svůj podpis knihám, které máme v naší obecní knihovně, a zanechala také několik řádků v její návštěvní knize. Na památku si od nás odvezla knihu Oldřichovské příběhy a trochu oldřichovského medu. Po celou dobu jí dělala společnost její fenka.
Beseda se opravdu vydařila. Bylo příjemné vidět zaplněný sál, zájem posluchačů i chuť diskutovat o tématech, která se nás všech nějakým způsobem dotýkají. Velké poděkování patří Pepovi Bulířovi, který setkání zorganizoval a pozval do Oldřichova tak zajímavou osobnost. Děkujeme paní Pavle Jazairiové za poutavé vyprávění, otevřenou diskusi a čas, který s námi strávila.
A samozřejmě děkujeme všem, kteří přišli. Více než čtyřicet posluchačů je krásná účast a důkaz, že podobná setkání mají v Oldřichově své místo.

:: *Daniela Havlíčková*

ZHUDEBNĚNÉ BÁSNĚ O. BŘEZINY V PODÁNÍ PETRA KOPEJSKA

Otokar Březina (1868–1929) – básník, esejista, mystik a duchovní učitel – je v české i světové literatuře zcela ojedinělým zjevem. Jeho pět stěžejních básnických sbírek vyžaduje spíše hluboké studium a vnitřní ponor než běžné čtení. O to úžasnější bylo, že nás hlubinami tohoto náročného díla provedl svým slovem a hudbou Petr Kopejska – básník, psychoterapeut, hudebník a osobitý posel Březinova odkazu. Pro všechny přítomné to byl skutečně nevšední zážitek.

:: *Jakub Kabíček*

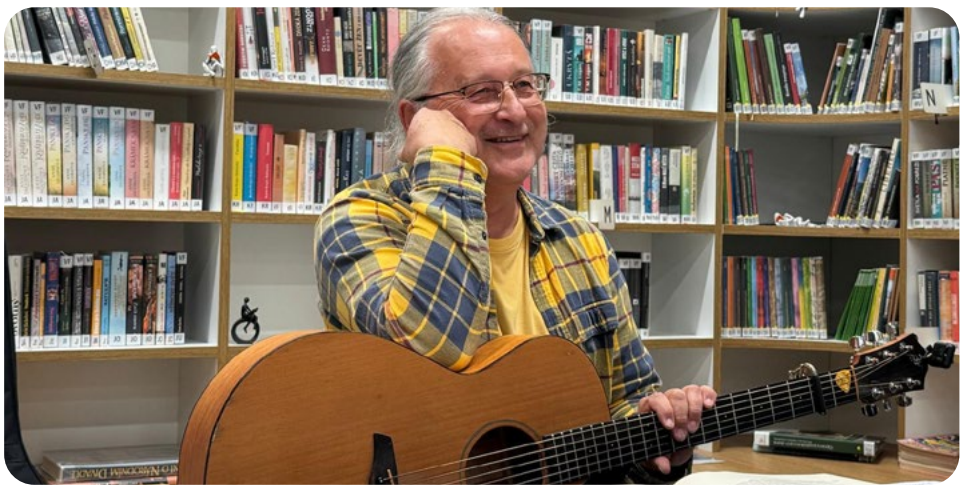

TRADIČNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

V sobotu 12. září se na návsi uskutečnil tradiční obecní volejbalový turnaj. Do hry nastoupilo pět čtyřčlenných týmů – letos se dokonce našel i jeden přespolní, který se nebál překročit hranice Oldřichova. Hrálo se na dvou hřištích po celý den.

Bojovalo se s nasazením (někdy až do krve:), ale v přátelském duchu. Nejlépe si vedla Super čtyřka, druhé místo obsadili Dodovci a třetí skončili Twomates. Je pěkné sledovat, jak se zlepšuje mladá generace. Pro nás déle hrající je výzvou držet s nimi krok. Během turnaje se u hřiště

prostřídalo přibližně dvacet diváků, kteří pomohli dotvořit příjemnou atmosféru a měli dostatek příležitostí ocenit povedené smeče i míče, které si občas vybraly vlastní směr. O zásoby energie nebyla nouze: výborné občerstvení zajistily Olivie Kabíčková a Gosia Stebel s dětmi. Velké poděkování patří jim, obci za zapůjčení vybavení i všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu turnaje. Těším se zase za rok a už nyní tímto zveme i další zájemce z Oldřichova a okolí.

:: *Tomáš Stebel*

KLUB SENIORŮ VYRAZIL ZA HISTORIÍ ČESKÉHO DUBU

6. října se náš Klub seniorů vydal na výlet do Českého Dubu. A přestože to z Oldřichova není nijak daleko, čekalo nás místo plné překvapivých příběhů, historie a zajímavostí, o kterých mnozí z nás dosud neměli tušení.

První zastávkou byla johanitská komenda, jedna z nejvýznamnějších středověkých památek severních Čech. Komenda byla v Českém Dubu založena roku 1237 Havlem z Lemberka a jeho manželkou sv. Zdislavou. Dochoval se zde mimo jiné působivý románsko-gotický sál s křížovými klenbami a pozůstatky románské kaple sv. Jana Křtitele.

Snad ještě zajímavější než samotná historie komendy je příběh jejího znovuobjevení. Po vypálení areálu husitskými vojsky v roce 1425 se dlouhá staletí předpokládalo, že středověká komenda zcela zanikla. Později na jejím místě vyrostl renesanční zámek a po jeho požáru v roce 1858 další městská zástavba.

A pak přišel rok 1991 a tehdejší ředitel muzea PhDr. Tomáš Edel. Když poprvé vstoupil do sklepa domu, ve kterém později odhalil pozůstatky středověké komendy, rozhodně to nevypadalo jako začátek velkého archeologického objevu. Byly zde uskladněné kompoty

a další běžné předměty, které obvykle mají lidé ve sklepě. A právě za obyčejným sklepem s kompoty se skrývala historie stará stovky let. Následný stavebněhistorický průzkum ukázal, že části dávno „ztracené“ johanitské komendy po staletí přežívaly ukryté uvnitř mladších staveb. Po průzkumných a obnovovacích pracích byla komenda v roce 1993 zpřístupněna veřejnosti.

Tenhle neuvěřitelný příběh nám dokázal skvěle přiblížit náš průvodce Martin Hess, hlavní průvodce Podještědského muzea a knihovny a také českodubský městský kronikář. Jeho výklad rozhodně nebyl suchou přednáškou plnou letopočtů. Historii doplňoval nejrůznějšími zajímavostmi, souvislostmi a veselými historkami, takže jsme se nejen mnoho dozvěděli, ale také se pořádně nasmáli.

Poté jsme zamířili do Podještědského muzea, které bylo založeno již v roce 1919. Po druhé světové válce našlo své sídlo v krásné vile někdejší rodiny českodubského textilního průmyslníka Blaschky. Jeho sbírky a expozice připomínají historii Českodubska a Podještědí, zdejší každodenní život, řemesla i významné osobnosti tohoto kraje.

Také tady se nám Martin Hess věnoval opravdu mimořádně. Zahrnul nás spoustou informací, příběhů a drobných historických zajímavostí, které člověk v žádné stručné muzejní popisce nenajde. Právě díky jeho nadšení, znalostem a smyslu pro humor byla návštěva muzea skutečným zážitkem. Za jeho čas, ochotu a nesmírně poutavý a zábavný výklad mu patří naše velké poděkování.

Dnešní výlet nám znovu připomněl, že za zajímavými místy nemusíme jezdit stovky kilometrů. Někdy máme skutečné historické poklady téměř za humny – a někdy cesta k jejich objevení začíná docela obyčejně, ve sklepě mezi kompoty.

A Český Dub rozhodně stojí za návštěvu.

:: *Jiřa Vávrová*

DÝŇOBRANÍ

Ani déšť nás nezastavil!
Ani deštivé počasí neodradilo Oldřichováky od tradičního dýňobraní! Přestože jsme před začátkem trochu pochybovali, zda vůbec někdo dorazí, louka u ohniště se brzy zaplnila dětmi, rodiči i prarodiči a bylo veselo.
Tvořilo se, vyráběly se textilní dýně, vyřezávaly se ty opravdové a pod vedením Honzy Dudy a Jirky Huška vznikaly ptačí budky. Nechyběla voňavá dýňová polévka z ohniště, dýňový džus ani opékání marshmallows.
Velké DĚKUJEME všem organizátorům za čas a energii a všem, kteří přišli a pomohli vytvořit krásnou atmosféru.
Dýňobraní opět ukázalo, že když se chceme společně potkat a něco hezkého vytvořit, nezastaví nás ani déšť!
Už teď se těšíme na příští ročník, který bude zase o něco bohatší.

:: *Zuzka Uhrinová*

PODZIMNÍ ŠPACÍR

V letošním roce se Podzimní špacír šel v sobotu 24. října a zúčastnilo se ho 27 lidí. Počasí bylo ze začátku ucházející, ale k poledni se zhoršilo a začalo pršet. Trasa byla tradiční, jako každý rok. Turisty vždy nutíme vyšplhat na rozcestí u Hřebenového buku. Dále se mohou vydat okolo Skalního hradu a Gorily do Oldřichovského sedla a zpět do sokolovny. Nebo mohou vystoupat trasu přes Špičák (případně po zelené Skalní branou kolem Špičáku) a vrátit se po žluté zpátky do údolí. Hodně unaveným turistům uznáváme i návrat stejnou cestou z rozcestí.

Letos od nás, kromě občerstvení, dostali účastníci na památku i přívěšek vyrobený 3D tiskem.
A víte o tom, že námi procházená trasa z rozcestí pod Oldřichovským Špičákem až po Oldřichovské sedlo je součástí severní trasy Stezky Českem?

Samozřejmě nesmím zapomenout poděkovat hasičům za pomoc.
Společně s ostatními organizátory se těším na Vaši účast v příštím roce.

:: *Za Sokol Luboš Kocourek*

NEBOJ

Tentokrát nás strašidelná stezka zavedla z Másláku až k retenční nádrži na Pilách. Na odvážné účastníky čekala cesta temným a tajuplným lesem plným tajemných bytostí. Úkolem však nebylo jen překonat strach, ale také donést až do cíle vzácnou křišťálovou kapku vody a vhodit ji do připravené sklenice.
Komu se podařilo nástrahy strašidelného lesa překonat a kapku bezpečně doručit, toho tajemný převozník převezl přes nádrž. Na druhém břehu pak na všechny statečné čekala zasloužená odměna – svítící medaile!
A protože po takovém dobrodružství pořádně vyhládne, zakončili jsme strašidelný večer společným opékáním buřtů u ohně. Za buřty moc děkujeme Láďovi Jakubcovi, který tradičně naši akci podporuje.

:: *Radim, Martin, Jiřinka, Daniela, Petr, Kuba, Vojta, Renata a Jiřa*

Další fotografie na straně 23

Z ČINNOSTI OLDŘICHOVSKÝCH HASIČŮ

Druhá polovina roku 2026 byla pro členy našeho sboru opět velmi pestrá. Vedle soutěží, společenských akcí a setkání s ostatními hasiči jsme se věnovali také reprezentaci obce i tradiční spolkové činnosti.

V červnu jsme se zúčastnili oslav 140. výročí založení SDH Raspenava. Součástí programu byla také slavnostní spanilá jízda hasičské techniky, které se zúčastnili zástupci našeho sboru s naší stařičkou Tatrou. Akce nabídla příležitost k setkání s hasiči z okolních sborů a připomenutí bohaté historie dobrovolného hasičství v našem regionu.

Dne 26. července jsme se zúčastnili slavnostní mše a žehnání praporu v Kryštofově Údolí. Tato tradiční událost byla důstojnou příležitostí k setkání členů hasičských sborů i veřejnosti v příjemné atmosféře.

Soutěžní podzim zahájila soutěž okrsků Chrastava a Hrádek nad Nisou spojená s Memoriálem Evy Novotné, která se konala v sobotu 26. září v Chrastavě. Náš sbor reprezentovalo jedno družstvo. Při požárním útoku jsme poprvé vyzkoušeli novou požární stříkačku. Přestože je před námi ještě dost tréninku a pilování pravidel, věříme, že příště již budeme bojovat o umístění na stupních vítězů.

Memoriál Evy Novotné zahrnoval další čtyři disciplíny. V jejich součtu se našemu družstvu podařilo získat první místo a putovní pohár se tak vrátil zpět do Oldřichova v Hájích. Všem členům družstva děkujeme za vzornou reprezentaci sboru i obce.

Dne 3. října jsme se zúčastnili Hasičské noci pod Ještědem, tedy závodu hasičské všestrannosti, který je mezi soutěžícími známý svou náročností. Naše družstvo obsadilo 15. místo z celkového počtu 26 zúčastněných týmů. Poděkování patří Jakubu Nýdrlovi, Vojtovi Nýdrlovi, Metoději Podlipnému a Lukáši Senohrábkovi za jejich výkon v této náročné noční soutěži. Na organizaci této akce se již poněkolikáté podílel také starosta našeho sboru v roli pořadatele a rozhodčího.

Aktivní jsou i naši dříve narození členové. Bývalý velitel sboru Vítězslav Nýdrle letos svolal takzvanou „starou gardu“. Dne 2. října 2026 společně navštívili Hasičské muzeum v Chrastavě, následně zamířili na oběd na Šámalovu chatu na Nové Louce a přes Jizerské hory se vrátili zpět domů. Později se 22. října 2026 znovu sešli při přátelském posezení v oldřichovské sokolovně. Věříme, že si společně strávené chvíle užili, zavzpomínali na hasičská léta a odnesli si i nové zážitky. Doufáme, že budou v těchto setkáních pokračovat i nadále.

Nezapomínáme ani na práci pro obec. V předvánočním období se naše jednotka za pomoci techniky pana Ivana Rajna chystá zajistit pokácení, převoz a osazení vánočního stromu v centru obce, který jistě přispěje k vytvoření sváteční atmosféry pro všechny obyvatele.

Výjezdová jednotka

V období od července 2026 do uzávěrky tohoto čísla zasahovala naše jednotka celkem osmkrát. Většinu zásahů tvořila technická pomoc při odstraňování spadaných stromů. Dále jsme vyjížděli k požáru vzniklému neopatrným pálením klestí a ke dvěma událostem spojeným se záchranou osob a zvířat.

Někteří členové jednotky se zúčastnili pravidelného odborného školení velitelů a strojníků. Pokračují také práce na opravě a přípravě Tatry tak, aby mohla být opět zařazena do výjezdu.

V souvislosti s budoucím zařazením Tatry do výjezdu bychom chtěli požádat občany o ohleduplnost. Vozidlo bude i nadále parkovat v průjezdu kotelny, a proto prosíme všechny řidiče, aby v tomto prostoru respektovali dopravní značení a neparkovali zde svá vozidla. Pouze tak bude možné zajistit rychlý a bezpečný výjezd jednotky k mimořádným událostem.

V sobotu 31. října se uskutečnilo taktické cvičení okrsku Chrastava, které bylo tentokrát zaměřeno na požár lesa a dálkovou dopravu vody. Cvičení proběhlo v Nové Vsi a podle ohlasů všech zúčastněných se velmi vydařilo. Věříme, že si každý odnesl nejen nové zkušenosti, ale i příjemné zážitky.

Závěrem bychom chtěli všem občanům popřát krásné a klidné prožití vánočních svátků, pevné zdraví a mnoho štěstí v novém roce 2027.

Srdečně Vás také zveme na tradiční Hasičský ples SDH Oldřichov v Hájích, který se uskuteční dne 27. února 2027 v sále Besedy v Oldřichově v Hájích. Prodej vstupenek proběhne stejně jako v předchozích letech prostřednictvím osobního pozvání našimi členy.

Těšíme se na setkání s Vámi.

:: *Za SDH Oldřichov v Hájích Karla Podlipná*

STŘEVLIK SLAVIL 20 LET

Středisko ekologické výchovy Libereckého kraje, známé pod zkratkou STŘEVLIK, oslavilo krásné 20. narozeniny. A protože jde o organizaci, která už dvě desetiletí učí děti i dospělé poznávat přírodu, chránit ji a chovat se k ní ohleduplně, nemohla se oslava obejít bez něčeho zeleného.

Součástí narozeninového programu byla výsadba stromů, které budou toto významné jubileum připomínat i dalším generacím. Za každý rok byl vysazen jeden strom a jedním z patronů je také naše obec. Věříme, že se stromům bude dobře dařit a že porostou stejně úspěšně jako samotný STŘEVLIK.

A co vlastně STŘEVLIK za těch dvacet let dokázal? Tato příspěvková organizace Libereckého kraje se věnuje ekologické výchově dětí, mládeže i dospělých. Připravuje zážitkové výukové programy pro školy, pobytové kurzy, semináře pro pedagogy, ekologické dny pro veřejnost i nejrůznější projekty zaměřené na ochranu přírody a udržitelný způsob života. Působí v Oldřichově v Hájích, Hejnicích a Dolánkách u Turnova. Od roku 2024 provozuje v oldřichovském areálu také Dům přírody Jizerských hor. Pro naši obec je tak STŘEVLIK nejen významnou vzdělávací institucí, ale také důležitou součástí místního života.

Po společném sázení stromů přišlo na řadu zasloužené občerstvení a příjemné posezení. O hudební tečku celé oslavy se postarala kapela Nekrmit, která přispěla k pohodové narozeninové atmosféře.

STŘEVLIKu přejeme do dalších let spoustu nadšených malých i velkých přírodovědců, mnoho dobrých nápadů a neutuchající energii. Ať se mu daří dál zasévat nejen stromy, ale především zájem o přírodu do hlav dalších generací!

Všechno nejlepší k dvacátinám!

:: *Jiřa Vávrová*

Adventní okénka

1. – 24. prosince

Vydejte se na adventní procházku a objevte 24 rozsvícených okének. Každý den na vás čeká jedno nové světýlko ukryté **v naší obci.** K jeho nalezení vám pomůže jednoduchá hádanka.

1	1. prosince	Dnešní adventní okénko najdete v domě s číslem popisným, které získáte, když od 60 odečtete 6.
2	2. prosince	Druhé okénko se rozsvítí v domě, jehož číslo popisné je o 2 menší než 250.
3	3. prosince	Dnes nemusíte počítat. Vydejte se k bývalé rychtě, naproti ekocentru, u autobusové zastávky.
4	4. prosince	Dnešní adventní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné získáte, když od 100 odečtete 21.
5	5. prosince	Páté adventní okénko vás zavede do domu, jehož číslo popisné je součtem čísel 75 a 76. Čekají vás také vánoční dílny na Mikulášské.
6	6. prosince	Mikulášské okénko najdete v domě, jehož číslo popisné získáte, když k 200 přičtete 17.
7	7. prosince	Dnešní okénko hledejte v domě s číslem popisným o jedničku vyšším než 100.
8	8. prosince	K osmému adventnímu okénku vás dovede výsledek příkladu 7 × 40.
9	9. prosince	Dnešní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné je o 43 menší než 200.
10	10. prosince	Desáté adventní okénko hledejte v domě, jehož číslo popisné získáte, když k 200 přičtete 8 a odečtete 30.
11	11. prosince	Kde se dnes rozsvítí adventní okénko? Vynásobte 3 × 100 a přičtete 15.
12	12. prosince	Dnešní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné je výsledkem příkladu 500 : 5.
13	13. prosince	Za třináctým okénkem vás zavede číslo popisné, které získáte, když od 300 odečtete 70.
14	14. prosince	Dnešní adventní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné získáte, když k 200 přičtete polovinu ze 14.
15	15. prosince	Patnácté adventní okénko hledejte v domě s číslem popisným o 7 vyšším než 400.
16	16. prosince	Dnes se vydejte k domu s číslem popisným, které získáte, když k 300 přičtete 2 × 13.
17	17. prosince	Dnešní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné je součtem počtu dní ve třech týdnech.
18	18. prosince	Osmnácté adventní okénko se rozsvítí v domě, jehož číslo popisné získáte, když od 450 odečtete 39.
19	19. prosince	Dnes místo počítání trochu pátrání. Hledejte novostavbu mezi domy s čísly popisnými 170 a 272. Tam na vás čeká devatenácté okénko.
20	20. prosince	Dvacáté adventní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné je výsledkem násobení 12 × 7.
21	21. prosince	Dnešní adventní okénko vás zavede tam, odkud se dá vyrazit vlakem za hranice. Hledejte u železniční zastávky.
22	22. prosince	Dnešní okénko najdete v domě s číslem popisným, které je o jedničku menší než 30.
23	23. prosince	Předposlední okénko nebude jen k prohlížení. Čeká vás setkání u betléma na hřišti naproti domu čp. 190.
24	24. prosince	Poslední adventní okénko najdete v domě, jehož číslo popisné získáte, když od 250 odečtete 21.

Počítejte, pátrejte a objevujte, jak se náš domov rozzáří v adventním čase!

Přejeme vám krásný adventní čas!

OLDŘICHOV V HÁJÍCH

Adventní okénka Oldřichova

NÁVOD PRO ÚČASTNÍKY

Od 1. do 24. prosince se v některém domě v Oldřichově rozsvítí nazdobené adventní okno s číslem.

1. **Jak to funguje?**
   Stáhněte si hrací kartu a nápovědu.
   Hrací karta a nápověda bude také k dispozici na obecním úřadu a v knihovně.
   Můžete si vystřihnout hrací kartu z Oldřichovských listů.
2. **Hledejte okénka**
   Každý den mezi 17:00 a 20:00 bude na nějakém domě v obci rozsvíceno nazdobené adventní okno.
3. **Okénko najděte a vyfoťte**
   Najděte okénko v daný den a vyfoťte si ho.
4. **Vyplňte hrací kartu**
   Do každého políčka napište číslo popisné, ve kterém jste adventní okénko našli, a čím vás zaujalo.
5. **Prozkoumejte naši obec**
   Prozkoumejte naši obec a vychutnejte si adventní atmosféru.
6. **Malá odměna na závěr**
   Po Vánocích se zastavte s vyplněnou hrací kartou a fotkami alespoň 12 adventních okének v knihovně, kde vás čeká malá odměna.

Děkujeme, že s námi tvoříte kouzelný advent! ♡

Adventní okénka HRACÍ KARTA

OLDŘICHOV V HÁJÍCH

Do každého políčka napište číslo popisné, ve kterém jste adventní okénko našli, a čím vás zaujalo.

1 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	2 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	3 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	4 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	5 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	6 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo: .....
7 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	8 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	9 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	10 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	11 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	12 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo: .....
13 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	14 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	15 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	16 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	17 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	18 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo: .....
19 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	20 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	21 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	22 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	23 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo:	24 Číslo popisné: ..... Čím mě zaujalo: .....

Děkujeme, že s námi tvoříte kouzelný advent! ♡

POZVÁNKA NA
Mikulášskou
5.12.2026
OD 14 HODIN
NA SÁLE
ČEKAJÍ VÁS ZAPEKLITÉ ÚKOLY,

VÁNOČNÍ POSEZENÍ
setkání pro seniory
v pátek 4. prosince 2026
od 15 hodin
v restauraci Besedy
Oldřichov v Hájích
K poslechu i tanci zahraje
JOSEF SVOBODA
Občerstvení zajištěno

Klub seniorů
Výlet do Příchovic
pátek 11.12.2026
Nová skleněná křížová cesta
Muzeum Járy Cimrmana
Rozhledna Járy Cimrmana
Vydejte se s námi na celodenní výlet do Příchovic, kde nás čeká nová skleněná křížová cesta, muzeum a rozhledna Járy Cimrmana. Po cestě se zastavíme také u Tesařovské kaple.
Tentokrát prosím zvažte svou kondici, bude to celkově cca 10 km a na kopec Hvězda taky trochu do kopce.
Odjezd z Oldřichova v Hájích vlakem v 9:06
Návrat v odpoledních hodinách

Adventní WROCLAW
Vánoční trhy v srdci Dolního Slezska
Termín akce:
18. 12. 2026
Odjezd autobusem z Oldřichova v Hájích od Sokolovny v 7 hod.
Odjezd z Wroclawi okolo 16 hod.
Kouzelné vánoční trhy, historické uličky a jedinečná atmosféra
CO UVIDÍTE A ZAŽIJETE:
1 Rynek – hlavní náměstí
2 Plac Solny
3 Ulička Jatki
4 Hala Targowa
5 Vratislavská univerzita – Aula Leopoldina
6 Kostel sv. Alžběty
7 Nábřeží Odry
8 Wroclawští trpaslíci
VŠE BLÍZKO OD RYNKU
Všechny hlavní památky a trhy jsou v pěší vzdálenosti:
1 Rynek – hlavní náměstí 0 min
2 Plac Solny cca 3 min
3 Ulička Jatki cca 3 min
4 Hala Targowa cca 10 min
5 Vratislavská univerzita – Aula Leopoldina cca 6 min
6 Kostel sv. Alžběty cca 5 min
7 Nábřeží Odry cca 7 min
MAPA HLAVNÍCH MÍST
Odra
Místo v autobuse si rezervujte na obecním úřadě.

KŘEST KNIHY TURISTIKA A HOROLEZECTVÍ

Zveme vás na besedu s Markem Řeháčkem a Janem Pikousem a také na křest českého vydání legendární knihy Rudolfa Kauschky: Turistika a horolezectví / Wandern und Klettern.
Turista, sáňkař, lyžař, celník, publicista a spisovatel Rudolf Kauschka patřil k průkopníkům turistiky a horolezectví v Jizerských horách. Své zkušenosti s krajinou dokázal převést i do textu – jeho kniha Wandern und Klettern z roku 1924 zachycuje mimo jiné počátky turistiky a horolezectví v okolí Oldřichova v Hájích.
Po více než sto letech nyní vychází v českém komentovaném vydání jako Turistika a horolezectví. Překladu a komentářů se ujal Marek Řeháček, současnými fotografiemi knihu doplnil Jan Pikous. Oba přijedou do Oldřichova, aby nám společně představili nejen knihu a jejího autora, ale také místa, která Kauschka před sto lety procházel, popisoval a objevoval.

- **Čtvrtek 17. prosince 2026 od 18:00**
  Sál Besedy, Oldřichov v Hájích

A protože jde o křest, knihy samozřejmě Marek s Honzou přivezou! Na místě bude možné si je pořídit za nakladatelskou cenu a odnést si je i s věnováním.

Přijďte na večer věnovaný Jizerským horám, starým cestám, skalám, sáňkám a lidem, kteří je objevovali dávno před námi. A také těm, kteří jejich příběhy uchovávají pro dnešek.

:: *Jíra a Pepa*

NOVÁ GALERIE V OLDŘICHOVÉ

Máte rádi umění a příběhy našeho kraje? Knihovna Oldřichov v Hájích spouští nový projekt s názvem Galerie J-L-P-Z (Jaro–Léto–Podzim–Zima).
Naším cílem je zabydlet okno knihovny a čtyřikrát do roka – symbolicky při střídání ročních období – do něj vystavit jedno jediné, ale o to výjimečnější dílo od lokálních autorů nebo dílo úzce vztahující se k našemu regionu.

Buďte u toho s námi od úplného začátku! První výstavu otevřeme na zimní slunovrat a představíme na ní obraz Betlém od Jany Pospíšilové.

- Datum a čas: pondělí 21. prosince 2026 v 19:00
- Místo: knihovna v Oldřichově v Hájích (venku u okna knihovny i uvnitř v teple)

Zastavte se v předvánočním čase na chvíli za kulturou.
Všichni jste srdečně zváni!

:: *Jakub Kabíček*

1. OLDŘICHOVSKÝ PUB KVÍZ

Přijďte si zasoutěžit, pobavit se a třeba i něco nového dozvědět!
Jizerské hory máme doslova za humny. Chodíme po nich pěšky, jezdíme na kole, na běžkách, známe jejich vrcholy, skály, rozhledny i zapomenutá zákoutí. A protože je u nás ve vsi spousta milovníků a znalců Jizerek, rozhodli jsme se jejich znalosti trochu prověřit. Ale hlavně se společně pobavit!
Zveme vás na náš první PUB KVÍZ, tentokrát na téma **JIZERSKÉ HORY**!
12. ledna 2027 v 19:00 v restauraci Beseda. Vstup i soutěž zdarma. Občerstvení zajištěno.
A co je vlastně pub kvíz? Jednoduše řečeno, je to zábavná vědomostní soutěž, při které se sejdou týmy přátel, společně přemýšlejí, tipují, radí se a odpovídají na nejrůznější otázky. Nejde o žádné školní zkoušení ani o soutěž pro chodící encyklopedie. Důležitější než vědět úplně všechno je mít chuť si zahrát, trochu potrápit mozkové závity a hlavně se zasmát.
Takže žádný strach, nemusíte znát nadmořskou výšku každého kopce ani letopočet postavení každé rozhledny! A když nebudete vědět, můžete si alespoň pořádně tipnout. Třeba zjistíte, že váš soused ví o Jizerkách věci, o kterých jste neměli ani tušení!
A protože chceme, aby náš první kvíz stál opravdu za to, pozvali jsme si profesionála – Máru Novotného, který se ujme role moderátora a zároveň pro nás připraví soutěžní otázky. Takže se určitě máme na co těšit!
A aby byla motivace ještě větší, na nejlepší týmy čekají hodnotné ceny! I když tou největší výhrou bude určitě příjemně strávený večer ve společnosti sousedů a přátel.
Sestavte tým, oprašte své znalosti Jizerek, přibalte dobrou náladu a přijďte! A pokud si myslíte, že o Jizerských horách nevíte skoro nic, přijďte také. Možná budete překvapeni, kolik toho vlastně víte.
Protože u nás nejde o to být nejchytřejší. Jde o to užít si společný večer!
Těšíme se na vás! A pozor – Jizerky možná znáte jako své boty, ale znáte je opravdu?

:: *Jíra a Pepa*

NEBOJ – 6. 11. 2026

KALENDÁŘ AKCÍ

Jizerské zázraky
pouliční divadelní pouť
28. 11. 2026, sobota, 13:00, před školou

Rozsvícení vánočního stromu
a společné zpívání koled
29. 11. 2026, neděle, 17:00, před školou

Adventní okénka rozzáří Oldřichov
1. 12. – 24. 12. 2026, různě po obci

Výstava betlémů
od 1. 12. do 24. 12.
v otevírací době knihovny

Společně do divadla
Přelet nad kukaččím hnízdem
3. 12. 2026, čtvrtek, 17:20,
odjezd autobusu od Besedy

Předvánoční setkání na farmě
4. 12. 2026, 14:00 – 18:00, ekocentrum

Vánoční setkání seniorů
4. 12. 2026, pátek, 15:00,
restaurace Beseda

Mikulášská a vánoční dílny
5. 12. 2026, sobota, 14:00, sál
Besedy, peklo ve sklepě, dílny ve škole

Klub seniorů – výlet do Příchovic
11. 12. 2026, 9:00, sraz na vlakové zastávce
Oldřichov v Hájích

Křest knihy Turistika a horolezectví
17. 12. 2026, čtvrtek, 18:00, sál
Besedy

Adventní výlet do polské Wroclawi
18. 12. 2026, pátek, 7:00, odjezd od
sokolovny

Zahájení Galerie J-L-P-Z
obraz Betlém Jany Pospíšilové
21. 12. 2026, pondělí, 19:00,
knihovna

Setkání u betléma
23. 12. 2026, středa, 17:00, na Pilách
u dětského hřiště

Silvestrovské bruslení
pro Oldřichováky
31. 12. 2026, čtvrtek, 12:30, zimní
stadion Frýdlant

Rozběháme Oldřichov
1. 1. 2027, pátek, 10:00, sraz před Besedou

Pub kvíz na téma Jizerské hory
12. ledna, úterý, 19:00, restaurace Beseda

Třetí obecní ples
23. 1. 2027, sobota, 20:00, sál Besedy

Hasičský ples SDH Oldřichov v Hájích
27. 2. 2027, sobota, sál Besedy

WEBOVÉ STRÁNKY OBCE
HTTP://WWW.OLDRICHOV.CZ

FACEBOOK
HTTP://WWW.FACEBOOK.COM/OLDRICHOV

KONTAKTY NA VEDENÍ OBCE

OBECNÍ ÚŘAD

STAROSTKA OBCE
Jana Šťastná
Telefon: **775 280 562**
E-mail: **starosta@oldrichov.cz**

MÍSTOSTAROSTKA OBCE
Daniela Havlíčková
Telefon: **775 640 028**
E-mail: **daniela.havlickova@gmail.com**

ÚŘEDNÍ DOBA:

PO	8:00 – 11:00	12:00 – 16:00
ÚT	8:00 – 11:00	12:00 – 14:30
ST	8:00 – 11:00	12:00 – 17:00
ČT	8:00 – 11:00	12:00 – 14:30
PÁ	8:00 – 11:00	

polední pauza PO – ČT od 11:00 do 12:00

Neváhejte se na nás obrátit s tím, co Vás v obci trápí nebo těší.

OLDŘICHOV V HÁJÍCH

Oldřichovské listy, občasník Oldřichova v Hájích; evidenční číslo: MK ČR E 10198.
Vychází 4x ročně. Nejbližší uzávěrky pro příští čísla: 10. 3. 2027, 10. 6. 2027, 10. 9. 2027, 10. 11. 2027.
Listy připravují: Jiřina Vávrová a Lenka Kosková Třísková. Korektura: Ivo Raisr. Sazba: McCAN, s.r.o.
Přispívat může každý. Občasník nepřijímá a nezveřejňuje soukromou inzerci.
Kontakt na redakci: vavrova.jirina@seznam.cz